

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria. ij. tertie dominice. xl. de preparatione confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Feria secunda

paradiso et de alia vita. Cū ergo in cōfessione requiratur vera contritio et vera dispositio benefaciendi. homo impeditur a bonis huius seculi: velut coruus quiescens sup cadauera: non curans reuerti ad archam vite eterne. Contra hoc impediuntur tria sunt remedia bona q̄ sequuntur.

¶ Primum est loci incongruitas

¶ Secundum est doloris immunitas

¶ Tertium est finis calamitas.

¶ Primum est etc. Quia locus huius mundi non est noster: sed sumus hic peregrini. Incola ego sum in terra ps. Pro bestijs non pro hominibus factus est locus iste. Augustin⁹. In valle sumus miserie: in qua magis flendum est: eo q̄ minus flemus. Unde doctor: es morales assimilant eam quatuor. ¶ Primo hospiti: quando viator ad hospitium appropinquat tabernari⁹ ei applaudit. ostendit ei bonum vultū preparat ei camerā. cum in mane recedere vult: oportet q̄ subtiliter soluat. et dimittat pagamentum. Ita inuidus applaudit nobis cum diuitijs: honoribus: sed in fine vite: oportet face re rationem cum miser losto. Unde q̄dam accedens ad sepulchrum Alexāndri di. peri non sufficiebat tibi totus mundus. hodie autem sepultura quāq̄ pedum. contentus es. ¶ Secundo fenō. Isa. xlv. Omnis caro fenū. et omnis gloria eius: quasi flos agri. Sicut fenū nascitur viride et superueniente sole arefcit: et per falcem de terra euellit et ab animalibus comeditur. Ita homo nascitur de muliere: vt fenū de terra habens viriditatem iuuentutis: sed paulatim senescit. et per falcem mortis de agro mundi tollit. et vermibus corpus traditur ad comedendū. ¶ Tertio ludo pile: vide licet ad pilam que hinc inde proijcitur. Ita vita nostra: et hec fortuna instabilis ē. Ois fortune felicitas instabilis ē. hodie paup: crastina die diues hodie san⁹: cras eger. ¶ Quarto rose que cito arefcit In mane pulchra: in

sero mortificata. Ideo. Petrarcha lib. v. Triumpho. Temporis. Quantum valeo ad mouendum me preparo: cogitans breuem vitam meam: in qua hac mane eram infantulus et iam senex. ¶ Secundum remediū etc. Job. xij. homo natus de muliere breui uiuens tempore replet mltis miserijs. Sen. Veni et ostendā tibi q̄ male se habeat hoc corpus. Nunc de capite. Nunc de facibus conqueritur Jile.

O quante infirmitates. O quante miserie homini adsunt in presenti seculo. ¶ Tertium dicitur etc. Quia de dulcedine peccati nō remanet nisi res morsus scientie. Roma. vi. Quem fructū habuistis tunc in illis in quibus nunc erubescitis.

¶ Feria secunda hebdomade tertię
¶ De preparatione cōfessionis

Quanta audi-
uimus facta in Capharnaū fac et hic in patria tua. Luc. ij. Cū quādā vice xps predicaret in nazareth accesserūt ad eū parentes et amici eius ac cōpatriote et dixerunt. Quanta audiui inus facta etc. ac si dicat. Cum magis tenearis tuis ppatriotis q̄ alienigenis beneficia impedere q̄ impendis. fac potius miracula in patria tua. Scdm expositionē Criso. sup. Mat. Xps. ij. habuit ciuitates. Prima fuit bethleem in qua natus. Secunda nazareth in qua conceptus et nutritus. Tertia capharnaū in qua cōmuniter cōuersatus: et plura miracula agebat. Respondit iesus. Auē dico vobis: qz nemo propheta accept⁹ est in patria sua. Scdm Nicolaū de lyra: apud nazareth vbi erat conceptus et nutritus ab eis iugulariter erat despect⁹: iuxta illud. Jo. i. Qui eum non receperunt. Unde in ipsum non credebant: sed eum inuidebant: et despiciebant ipsum propter paupertatem parentum. Quia licet

essent nobiles: tamē erant pauperes
 Unde dicebant despectiue. mat. xij.
 Nonne hic est fabri filius. i. Joseph.
 et Mar. vi. Nonne hic est faber. Et
 hoc pauca miracula faciebat: qz erāt
 indigni Nemo ppheta acceptus rē.
 Ac si dicat. Si miracula non facio a-
 pud vos. non est qd despiciam patriam
 meam: quam mater mea honorauit.
 Aut qd sim impotens ad talia pagen-
 da: sed quia estis indigni. Et hoc pro-
 pter superbiam inuidiam et incredulita-
 tem vestrā. Unā aliemgenis facio: qui
 me honorant plus qm vos Nemo inquit
 propheta rē. et qd hoc sit verū qd pphete
 magis honorāt apud extraneos qm
 suos. ostendit xps duplici exemplo. Pri-
 mo helie qui a iudeis expellebatur et
 cōtēnebatur. A gentibus autē honora-
 bat: vt ptz. iij. Reg. xvij. Cū mille alie
 vidue in hierusalē essent tñ nulla fuit
 digna recipere heliaz apud Sareptā
 Sidonie: sicut mulier gentilis vidua
 Samaritana q̄ eum suscepit honorifi-
 ce in domo sua. Secundo exemplo
 helisei qui multis leprosis in iudea
 exsistibus nullus tñ ab eo mundatus
 est nisi Naaman sirus. In exemplū qd
 inter extraneos aliquā plura miracu-
 la faciebat pphete. q̄ inter domesti-
 cos. Repleti sunt omnes in sinagoga
 ira: qz. s. eis p̄ponebat gētiles: quos iu-
 det abhominabant. Eiecerunt illum
 extra ciuitatē: tanq̄ dignū morte: vt
 illum interficerēt. Ipse autē iesus per
 mediu illoz ibat Virtute diuinitatis
 sue de manib⁹ eoz lapsus est. Et de-
 scēdit capharnaūz vt impēderet alijs
 doctrinā sacram qm̄ illi de nazareth
 erāt indigni Applicā. De p̄paratione
 cōfessionis hodie erit sermo: et de es-
 tria sunt videnda.
 ¶ Prīmū dī p̄parationis.
 ¶ Scdm̄ dicit conditionis
 ¶ Tertium dicit cōpletionis.
 ¶ Prīmū dī rē. Cōclusio ē phi. i. de
 generatione. Qd ad pauca respicien-
 tes: de facili enūciāt Exēplū gratis.
 De illo qd non respicit ad somnū et hono-

remz gratiam primi sui: qui nō respicit
 ad scādālū qd sequi pōt: de facili infā-
 mar: detrahit: vituperat ipm̄ et h̄mōi.
 Ad pauca rē. Præterea d̄ illo qd homi-
 cidū facit: qz nō respicit finē Ad pau-
 ca rē. Jō dicebat ille poeta. Quicquid
 agas prudēt agas et respice finē. De
 quo sine philosophus. ij. phōp. Finis
 mouet agentē In eodē finis hz rōnē
 optimi et Auerrois sup. ij. Metaph.
 Qui destruit finē destruit oē bonum.
 Unā legi de Socrate pho cū athenis
 legeret. Una die in platea clama-
 re cepit. Qui vult emere sapiam veni
 at ad me. Qd declarauit hoc mō in of-
 bus qd hō a cturu⁹ est finem respiciat.
 Respice finē. Et rex ciuitatis sup fos-
 res palatū iussit poni. Respice finem.
 Barbitonsor autē ei⁹ hoc videns: cū re-
 gem iugulare vellet: vidit hoc scriptū
 sup portā: et recordat⁹ hui⁹ dicti: desis-
 tit Ad pauca respiciētes: d̄ facili enū-
 ciant. O quot latrocinia. O quot mala
 sunt: que non essent: si finis respicere-
 tur Ad p̄positū p̄ctōr qd vult cōfiteri
 p̄ctā sua nō attendēs ad periculū atē
 qd sequi pōt cū sacramētū cōfessionis
 stultissimū: q̄uis hodie nō habeatur
 studiūz circa illā: vñ homo facit illā
 grosso mō Et poti⁹ dicēda ē cōfessio:
 q̄ cōfessio Et parlamentū cōmune q̄
 p̄fessio. Qui vult ergo hodie digne p̄-
 teri et fructū recipere ex ea: necesse
 hz homo: vt ad illā se p̄paret cū opti-
 mo mō. Que p̄paratio ē duplex.
 ¶ Prīa dicit p̄paratio recordationis
 ¶ Scdm̄ dī amaricationis.
 ¶ Prīa dī rē. De qua Isa. xxxvi. Re-
 cogitabo tibi oēs ānos meos rē. Nos-
 ta annos. s. inuenturis i qua tot h̄ba-
 ociosa: tot dissolutides. tot p̄ctā. O u-
 uenes mei. Recogitabo tibi oēs ānos
 Nō immerito talis d̄ fieri p̄paratio
 Qz hō in t̄p̄alibus si hz facere p̄putū
 alicuius negocij examinat libros. vi-
 det matriculā apit ei gornal. Uidet
 dies: ponit mēses: numerat annos Et
 si nō sufficit dies ponit noctē obliuio:
 ni tradit somnū et cenam. Et si qm̄ ab

Feria scda

vrozē et filijs vocat. Opat eam? cēna
tuz O ego habeo aliud agere. Preter
ea si mulier hz aliqd agere: numerat
cū digitis. Si ergo cū tanto studio qd
videt spalia: quāto magis in factis
nime debet meditari facta sua. qd sit i
sacramēto pfessionis Recogitabo. In
huius figuram Dō post pctm homici
dij: superbie: luxurie: volens obtine
re ventā prius examinavit scientiaz
suā volens deo cōfiteri mērali confes
sione. Dixi. i. in mente mea delibera
ui: vt exponit Cassiodorus. Confite
bor aduersum me. i. contra me. Nō cō
tra deū: aut dyabolū: s; aduersum me
nemine inculpādo: nisi seipm Sequit
Et tu rēfisti iniquitatē peccati mei. S; z
heu: qz qdā ipremeditati ad hāc acce
dūt: vt aialia ad pascea Tales nō fa
ciūt pfessionē: s; pfusionē. O p̄r nescio
qd dicā. Petat vos O miser: nūqd scio
pctā tua. Nunqd pfessor aderat. Et si
confessor non examināt de puncto in
punctū: dicunt esse hoiem grossum.
Sed tales audiāt quod dicit Tho. in
iij. di. xix. Qd peccator dz primo inci
pere confessionem: et eam prosequi.
Demuz sacerdos ipm adiuuare debz
nec omni hōo ipm examinare: sed hō
se p̄parare dz. ¶ Scda dē rē. Uideli
cet cum lachrimis. In amaritudine
sae mee. Et q̄tum debeat esse iste ge
mitus ostendit ppheta. Jere. vij. Lu
ctum vniogeniti fac tibi plancuz ama
rum Mulier cū perdit p̄mogenitū
dolet: plāgit: eoqz amisit vnicū filiū q
erat ei? conso latio. Et q̄tomagis
mente pctōr miser debet flere: qui per
pctm amisit sponsū suū deum. Uideo
cius in scriptura. Sen. v. Egyptij fle
uerunt mortē Jacob. vij. diebus. Et
deut. xl. filij. israel fleuere mortem
Moyli. xl. dieb? adā fleuit. c. ānis abel
in q̄b? cū vrozē sua nō habuit rē. Sen.
xxij. Abrahā post. c. ānos Sarrā mor
tuā fleuit. Si isti flebāt corpa mortua
q̄re nō magis flere debem? pctā n̄ra.
Quāto plus miser pctōr qd deū pdidit
Dō Ambro. in lib. de p̄nia. Nil ē q

tam causa summi doloris sit: q̄ si rē
cordetur quis vñ lapsus sit. Ubi nos
ta fm petrum de pa. l. in. iij. Quod is
ste dolor debet habere duas partes.
¶ Primo debet esse sensibilis
¶ Secundo intellectualis:
¶ Primo rē. Ut agat p̄ntiam de pec
cato suo. ieiuna vigilias rē. Qui em̄
pctm fecit: equuz est: vt penitentiam
agat. Orig. super Lem. Quod gula
peccauit icianium corrigat. Criso.
super Mat. Qualis precessit offens
io: talis debet sequi satisfactio: q̄ sua
it in culpa: luat penam. ¶ Secundo
intellectualis: vt sit male contentus
de preteritis. et potius mori q̄ plus
peccare q̄tum in se est. Et tale pro
positum vt dicit Tho. i. iij. debet esse
se firmum Et tantus posset esse: qd pec
cator absolueretur a culpa et a pena
suorum peccatorum. Quod probatur
triplici medio. ¶ Primo auctoritate
Luc. xvij. De publicano qui orās dis
xit. Deus propicius esto mihi peccas
tori. Amen dico vobis. descendit hic
iustificatus in domum suam. Quid
vult dicere iustificatus: nisi qz pecca
torum suozuz neribus fuit. absolut?
¶ Secūdo figura. ij. Reg. xij. De Da
nid qui adulteriu; r homicidiū comi
sit: et nunq̄ pctā fuerunt dimissa: nisi
si postq̄ penituit dicens. Peccavi. Et
statim affuit Natham propheta di.
Et dominus transtulit peccatum tu
um a te. Et culpa r pena fuit ei dimis
sa. Et de latrone. Mat. xxvi. hodie
mecum rē. Magdalena. Luc. viij. Dis
missa sunt ei rē. ¶ Tertio exemplo.
In lib. de. vij. donis. De quadam me
retricula que a matre redarguta est
sup pctō suo. O matres corrigite fili
as vestras. Gladio matrem iugula
uit: r eā occulte sepeliuit. Cumqz ad
predicationem iuisset adeo p̄puncta
est vt per medium creparet: r celum
ascendit. Apparuit aut̄ cuidā: dicēs.
ita esse p̄punctam in illa hora. vt oīa
pctā sua laxarentur. An p̄z primum
¶ Secundum. dicitur rē. Cum cō

Atione maxima facienda est confessio. que s3 Tho. iij. di. xviij. est triplex
Aliter nihil valeret penitenti ipsa cōfessio sacramentalis.

¶ Prima dicitur electionis.

¶ Secūda dicitur sollicitationis.

¶ Tertia dicitur modificationis.

¶ Prima dicitur rē. Ut pctor eligat patrem spūales: qui in se duas habet ar conditiones. Primo sciam. Secundo bonam conscientiam. Primo scientiā competentē. vt sciat discernere inter lepꝛā et lepraꝝ id est pctm̄ et peccatū. Un̄ Aug. de pe. di. vi. ca. Cuius rē. Qui vult p̄iteri pctā sua vt inueniat gratiā querat sacerdotē scientē ligare et soluere. ne cū circa se negligens extiterit negligatur ab eo: qui cū misericorditer mouetꝝ petit: ne animo in foneā cadant. Idē in eadē dist. Caveat iudex spiritualis. ne careat munere scientie. Et dist. xxxviij. Ignorantia mater cunctoz maxime in sacerdotibus euitāda est: q̄ docendi officii in populo dei suscepit. Et chꝛistus in euāgelio. Si cecus ceco duca fū p̄stet: ambo in foneā cadunt. Omnia mala procedunt ab ignorantia. Unde Iayas conqueritur plorans captiuitatem iudaici populi di. Propterea ductus est populus meus captiuus: quia non habuit scientiā. Unde opus est vt pater spūalis habeat intelligentiam. Quia vt dicitur. iij. Metha. Ignorantis vinculum: non est soluere. Sed heu: qz hodie vacant ocio. et non litteris. Quidam negocia tionibus. Quidā occupantur. s. ad aucupandum: tenendo canes et accipitres: cum litteris deberent insudare facecia de diacono q̄ erat ordinād⁹ in sacerdotem: ab ep̄o interrogat⁹ de sufficientia. Quot sunt inquit sacramenta ecclesie? Respondit tribus. Et ep̄o: Quibus. Crismus. baptismus. et missa pro defunctis Tales auteꝝ maiorem gratiam in populo habent q̄ homines probi. Quia de omnibus ab soluunt. et semper secū deferunt aucto

ritatem papalem. Unde vnā absolutio nem faciunt sup caput: aliā super bursam di. Auctoritate qua pfundoꝝ Ego absoluo te: q̄ nō dēoꝝ Restituo te sacramentis ecclesie: q̄ nō possum. In nomine patris rē. Dā mihi carituz. Tribue blanchuz. O pater inquit mulieres. quō bene p̄tetur. Tenet li brū apertū. Da modicā p̄ntiam. O fatuitas seculariū. Si sunt infirmi: que runt medicum bonus: qui eoz intelli gōt infirmitates. Et quāto pl⁹ patrē et medicum spūalē. Scōs p̄ditio q̄ hā beat bonā p̄ciam. s. vt sit bone vitetē bone fame. Unde. i. q. i. Utilissimus cō putād⁹ est: nisi p̄cellat sciaz factitates q̄ est honore p̄stantior. Et ph̄s lib. de pomo et morte. Docētes alios: mē tiri non debent. Et xps. Mat. v. Sacerdotib⁹. Sic luceat lux vestra: corā rē. Un̄ frater aut clericus scandalis zans secularē: debēt projici in mare. Querendus est ergo sacerdos bone conscientie. Et quare o pater Sabriel. Quia corriget. de peccatis suis pctōrem. persuadens ei periculū ate. S3 p̄ oppositū nō curabit de aia Quis est discinctus et brigosus et pro pare caponum faciet mille periuria. Unde ex hoc plures non restituit male ablata. Videmus expresse vsuras falsos contractus. Alius tenet cōtū binam: alius nō sinit odra. et tamen in paschate cōmunicat se. O confessores o patres spūales. q̄ non cogitis tales ad bene agendū. Sed hoc totum. Et hec dona: hec munera: mundū destrunt: par caponū: rē. ¶ Scōs Et sollicitationis. Quia homo debet esse sollicitus in principio quadragesime. Prouerb. lxxviij. Iustus in principio accusator est sui. In principio. s. quadragesime. Nō imerito. Quis est sollicitus. o ciuis: o mercator: o artifane: in radendo oi sabbato barbā polluen do caput. Et tu o mulier omni mense faciēdo lextiū et quotidie lauare sup pellectiles. Quare nō plus de aia in confessione. Et non retardare ad ses

Feria scda

ptimā scāz: vt plures agūt cū me-
morā hoīs sit labilis. Reuertere ad
p̄fessionē: ter quater. Ego nescio qd
heri comedi mlto plus pctā q̄ sunt in
fra annuz. ideo sepe replica tuā con-
fessionē. Qz nō est aliqd qd tm̄ debi-
litet vires demonis: vt ip̄e Aug. i ser.
Cōfessio est salus aiay: dissipatrix vi-
tior̄ restauratrix virtutū. Ille. Exē-
pluz Thome de cāthuarā. Dū infir-
maret grauer apparuit ei demō: vt
ip̄m tētare. r̄ quēsiuit ab eo qd plus
odio haberet: R̄ndit Thome demon.
Vere confessionē. Et ille. Quare hoc
R̄ndit. Qz oēs labores meos amitto
in ipsa: cuz peccator cū deo suo recon-
cilietur: r̄ pacificet. Et ex rebelli r̄ ma-
lo p̄terno ad deū suū reuertit: r̄ ab ip̄-
so gratanter suscipit. O cōfessio glo-
riosa. O sancta res. Vñ dubiū querit.
Utruz sit tāta vis confessionis: vt q̄s
non hñs copiā cōfessoris: possit layco
cōfiteri. R̄ndet Aug. de. pe. di. vi. Tā-
ta est vis confessionis q̄ si deest sacer-
dos pctōr̄ confiteat̄ primo. Quod
verbū f̄m Tho. in. iij. di. xvij. nō est
precepti. sed consilij. Qz layc⁹ nō hz
clauēs: Vñ p̄ p̄sequēs cōfiteōdo layco
tenetur itēz sacerdoti confiteri cum
oibus culpis. Est tñ bonū r̄ vtile lay-
co confiteri in cāu necessitatis qz in
tali cāu cōfēq̄tur veniā pctōr̄. Qd̄ p̄-
batur duplici medio. Primo exēplo
cuiusdā pegrini qui in mari existens
r̄ mari turbato: cōfessus est pctm̄ suū
cuidaz non suo socio. Et ex hoc mare
pascatū est qd̄ fecit illa confessio. No-
ta hic q̄ est valde periculosum nauig-
are cū blasphematorib⁹ r̄ q̄ sunt in
mortalī. Vñ dicit doctores: q̄ ex pctō
iude. Jo. vij. turbatū est mare. Ad p̄-
positū. Si hoc fecit illa confessio. cuz
tamē nō esset sacm̄: quid faciet cuz
patre spirituali. Scōo similitudine:
De patre nostro Dñico qui demonez
conduxit per omnes officinas tandem
in caplo. O Dominice qd̄ facis. Oia
hic amitto: die veneris si hoc egit il-
la r̄c. ¶ Tertia dicitur r̄c. Quomodo

scz fieri dz. R̄ideo q̄ cuz erubescētā
Et ratio doctoz. Qz est maxima ps-
satisfactionis. De pe. di. vi. c. i. Qm̄
verecūdia magna est pena: fit dign⁹
venia: q̄ p̄ x̄po erubescit. Et de pe. di.
i. c. Quē penitet. Erubescētia in cō-
fessione pctōr̄ maxima pars est satis-
factionis. Exēplo pz. In li. de lapidib⁹
legit. Quidā fuit in gallie parti-
bus: q̄ filiaz ppriā oppressit et cū ma-
xima verecūdia venit ad s̄ctū Un-
centiuz: petens si vnq̄s de illo pctō ve-
niam impetrare potuisset. R̄ndit. Im-
mo fili. si penitentia agere velis. At
ille. Oia p̄ficere volo. Vñ iniunxit ei
p̄nam septēnez At ille. O pater cre-
dis me saluari. Ita certe. Zeuna tres
dies in pane r̄ aqua. At ille. O pater
quomō possum obtinere veniā. R̄ndit
sanctus. Dic tñ tris pater noster: qz
p̄ certo pctm̄ dimissū est. In illa ho-
ra dux ploratū emisit. r̄ in terrā p̄ci-
dēs expirauit. Appuit ei in nocte se-
quēti r̄. d. euolasse ad gaudia s̄p̄iter-
na sine aliqua pena. Et hoc totū pp̄
illā verecūdiā s̄ctā. Sz heu qz plu-
res accedūt sine hac ad sacramentuz
hoc veluti stulti: q̄ si ridēdo. Et vt hac
cōfusione fugiāt querunt patrem aut
surdum aut fatuum: aut indeuotum:
aut locum secretum. Et hoc mihi nō
potest placere audire confessiones in
caneris et locis secretis sed bene pu-
blicis. ne penitens dicat verba veri-
souis aut triumphado. O quot res vane
conqueritur domin⁹. Jerem. vij. Nō
est qui agat penitentiaz sup peccato
suo dicens. Quid feci scz cuz rubore
Sed dicit aliquis cuius vtilitatis ē
confessio que cuz tanta diligentia de-
bet fieri: R̄nsio q̄ multiplicis. Prima
qz est mentis securatio. Valet confes-
sio ad quādā mentis securitatē ex co-
gnitione venie accepte. O pater cum
suum confessus totus sum letus confes-
sionis merito. Secūda vtilitas est pe-
ne diminutio: Nā s̄c̄r̄dos ex vi cla-
uium p̄t aliqd̄ pene debite relaxare
licet non oēm penā. Tertia vtilitas

est intercessorū multiplicatio. Tenēt
nāq; sacerdotes orare pro eis qui li-
bi cōfitebuntur. Quarta est gr̄e augmē-
tatio. Sepe em̄ in cōfessione deuota
dñs augmentat gratiam collatam in
contritione. Quinta est dei glorifica-
tio: qz cum q̄s sua pctā in spe venie cō-
fiteatur deus misericordem glorificat
Quare laudabile est vt q̄ frequenter
peccant non tm̄ semel in anno, sed se-
pe etiā confiteantur.

¶ Tertiu dicitur. Triplex nāq; defectus cō-
fessionis potest. ne confessio sit perfecta vt po-
nit Thomas. iij. d. 7. per consequens
nullius adiutorij spiritualis.

¶ Primus dicitur malicie.

¶ Secundus dicitur circumstantie.

¶ Tertius dicitur negligentie.

¶ Primus dicitur. Cum peccator ex ma-
licia et aliquo respectu ductus. pecca-
tus suū celat patri suo spūali. Talis
confessio est inualida. Aug. de pe. di.
7. c. Consideret. Cautus sit penitens
ne verecundia ductus diuidat upud
se confessionem. vt diuersa diuersis
velit sacerdotibus manifestare. Sed
sua cara dubiū querit sibi. Utrūq; hō
possit diuidere confessionem suā: di-
cere vnā partem vni: alterā alteri: ex
quadā erubescencia. Rūdet Petr⁹ de
palude in. iij. Quod loquimur dupli-
ter de mortalibus aut de venialibus.
si de mortalibus. Sic dico q̄ vni
et non pluribus sunt de necessitate di-
cenda. Aut de venialibus: qz venialia
non hnt connexionē: nec quo ad con-
tritionē: nec q̄ a solutionem. Jō absq;
iudicio et p̄iudicio salutis potest de hoc
diuidari confessio: q̄uis nō sit hone-
stus: nisi fiat ex cā rōnabili. Ad p̄posi-
tū ergo: confessio debet esse sine ma-
licia Et confessor qui videt peccato-
res in tali statu: non debet acriter re-
prehendere: sed ipsum confortare: qz
ipse in ea cadere potest. Ex hoc de⁹
permisit Petrum cadere. vt alijs eēt
exemplū gratiositatis. Unde Grego-
rius di. l. Considerādū est q̄ idcirco
de⁹ p̄mittit ipm cadere et negare xpm

vt in sua culpa diceret qualiter alijs
misereri deberet. Ille. O patres agi-
te gratiose. Exemplo illius q̄ dixit ad
ultere. Uade et ampli⁹ noli etc. Quod fu-
it i exemplū p̄fessorib⁹ pietatis. ¶ Sc̄d⁹
defectus etc. Quando non dicit p̄ctm̄
cum circumstantia. Ubi nota sū Bo-
na. in. iij. di. xvij. q̄ duo sūnt genera
circumstantiarū. Primū est alleuians
p̄ctm̄ et hoc non est dicendū. Secūdū
est necessariū. Qz non sufficit dicere
peccauī cum muliere: immo oportet
vt exprimat vtrū coniugata vel vīr-
go: vel religiosa: vel consanguinea: et
sic de alijs. Aliud est peccare cū mo-
niali: aliud cū seculari: aliud cū soli-
ta: aliud est percutere clericum aliū
laycū et sic de singulis. Uñ Thomas
in expositione psalmorū. sup illō ps:
Confitebor aduersus me etc. in verbo
iniusticiā. q̄ triplex est iniusticia. Pri-
ma contra deū q̄ est dicenda. Pater
dico meaz culpā: qz blasphemauī deū
meuz sacramenta falsa accepi. Dile-
xi plus diuitias q̄ deū meū: non ce-
lebraui festa et huiusmodi. Facecia de
Bergomēsi q̄ crucifixū veterē flebat
qz p̄p̄s non amplius portabat enca-
nia sicut añ. p̄pter nouū crucifixū. O
crucifixe vetus doleo sup te q̄pluri-
mū. Surrexit crucifixus nouus et ab-
stulit pignatas cū flaconibus. ¶ Se-
cunda iniusticia est contra primū.
Pater non honorauī parētes meos
concupiui rē primū. vxorē infamauī
Applica de odijs: de inuidijs. q̄ vn⁹
alīus insequitur: de supbia q̄ regnat
Et q̄ terra illa tria habet. Primo ē
supbia. Sc̄do inuidia. Tertio pauper-
cula. Paup supbus. nihil peius di-
ci potest. ¶ Tertia iniusticia contra
seipm̄. Practica super. vij. mortalia.
Primo de supbia. Preterea de quin-
q; sensibus. Preterea de septē ope-
rib⁹ misericordie. Preterea de decē
preceptis. Sed heu me: quia nesciūt
confiteri sūnt muti: sūnt pctā gros-
sa et leuia dicūt. Quot doctores legū:
quot domini in actu illo videntur eē

Feria tertia.

In alia vita. O inmemores pprie salutis. O homines grossi. Sic de mulieribus q̄ se laudat. Pater quotidie dicitoris pater noster etc. Aut accusari viciuas. Pater illa mea vicina abstulit mihi gallinam etc. ¶ Terti^o defect^o etc. Quia non faciunt penitentiam eis inlicita et confessoribus. Contra Deum. xvij. Qui non obedierit sacerdotis imperio morte morietur. Et penitentia q̄ non fit hic. fiet in alia vita acerbior: immo acerbissima. Exemplo legitur in libro de opibus. Tempore Innocentij pape. quidam ribaldus maximus ad pontificem accessit p̄ absolutione sui facinoris non volens facere penitentiam: tandem ei intulit ut diceret omni die tunc: qm̄ dormituz iret cum signo crucis. Morieris et non viues. Considerans hoc cepit flere. O miser melius est hic plangere q̄ in alia vita. Unde indigna egit penitentia super peccatis suis: et saluatus est. ¶ Feria. iij. hebdomade tertie. De necessitate confessionum.

Si peccauerit

in te frater tu^o vade et corripe eum inter te et ipsum solum. Mat. xvij. ¶ Veritas incarnata: hodie nobis dat quattuor salutifera documenta salutis nostre q̄ plurimum necessaria. ¶ Primum de fraternae correctione cum dicit. Si peccauerit in te frater tu^o. i. te solo sciente vel in te. i. contra te iniurias irrogando. Vade et corripe eum inter te et ipsum solum. fm̄ Crisostomum et Thomas sup̄ Mat. Aut peccatum primum est publicum aut occultum. Si publicum publice est arguendum. Unde et nostro romano apostolo I. ad Thimoteum. v. Peccantem coram omnibus argue: ut ceteri timorem habeant. Aut est secretum tunc habet locum correctio: fraterna que est secreti charitatis que debet fieri in loco secreto. Corripe eum inter te et ipsum solum. Non immerito. Juxta illud bonum est fama in populo q̄ super omnia

Melius est nomen bonum q̄ diuitia multe. Ideo secreta peccati primum corrigendum est: ne si reprehendatur in publico efficiatur inuercundus. et p̄ consequens lesa fama sua a peccato non se corrigat. Unde dicit. Si peccauerit etc. Secundum documentum est de prelatorum dignitate cum subdit. Amen dico vobis. quecumq̄ alligaueritis super terram erunt. et. li. in celo. q̄ scilicet potest celum asperire sacerdos peccatorum penitenti. Mat. xvi. Tibi dabo claves regni celorum. Et Joh. xx. Accipite spiritum sanctum quorum remiseritis peccata remittuntur eis et quorum retinueritis retenta sunt.

¶ Tertium documentum de orationis utilitate. cum dicit. Dico vobis quia si duo ex vobis consenserint: scilicet in aliquo in nomine meo. i. in charitate uniti in medio eorum sum. sic acquiescens do bene voluntati eorum et petenti. Quia in verbo in medio eorum sum. fm̄ Phil. ij. Phil. Virtus in medio consistit. In eodem: medius in omnibus est laudabile Poeta. Medium tenere beatus christus in omnibus tenuit medium. Nam in natiuitate stetit in medio duorum: aialium. In morte stetit in medio duorum latronum. Post resurrectionem stetit in medio discipulorum. Lu. vi. Stetit in medio discipulorum suorum. Per hoc nos instruit q̄ in omnibus opibus nostris debemus tenere medium et fugere extrema. Aliter enim ipsa opera non essent virtuosa: quia omnes virtutes sunt in medio. Virtus in medio consistit. ¶ Quartum q̄ iniurias semper dimittere debemus. Accedens petrus ad christum dixit. Domine quotiens peccabit in me frater meus: dimitta ei usque septies. Respondit iesus. Non solum septies: sed usque septuagesies: septies. i. toties quotiens. Ponitur numerus determinat^o